

estricte de la normativa. Això suposa un estalvi econòmic en evitar duplicitat de dades i minimitzar els efectes d'una possible crisi alimentària en fer més ràpida la detecció de l'origen del problema. Però sobretot aporta un valor afegit als seus productes, de gran importància per als clients en garantir-los seguretat i qualitat alimentària. Aspiren a ser un referent a nivell mundial, i que el nou sistema s'estengui a altres empreses del sector carni porcí català. Iniciatives com aquestes són imprescindibles.

S'aprova l'estudi ambiental, després de set anys | El Departament de Territori i Sostenibilitat ha aprovat l'estudi ambiental de la variant nord d'Olot desdoblada, que prolongarà així 4,2 quilòmetres l'autovia A-26, que per ara va, només, de Besalú a Olot. Més de la meitat del nou traçat consistirà en un túnel, que farà 2.460 metres, per preservar la zona que és Parc Natural. Han trigat set anys a aprovar l'estudi ambiental, però, com ha comentat l'alcalde d'Olot, «ara no és època d'inversions, però sí de papers». És a dir que, per ara, cap moviment de màquines. S'ha de contractar l'assistència tècnica per a la redacció del projecte constructiu, la licitació i adjudicació, que tot plegat és molt de paperam. Entre l'autovia existent i la nova carretera desdoblada hi ha uns quilòmetres que són del Ministeri de Foment, que no ha fet res per prolongar l'Eix Pirinenc, competència

seva. Es pot donar el cas que entre la variant que ha de començar —la C-37 de l'eix Vic-Olot— i l'autovia A-26 no hi hagi comunicació durant un temps. Tot un historial de despropòsits.

EL GIRONÈS

Dani Vivern

Túnel sense sortida | Les alegries amb què es van elaborar projectes a l'entorn de l'aeroport Girona-Costa Brava s'han envolat cap a cels millors, i Vilobí s'ha quedat sense projecte de ciutat aeroportuària, que havia d'incloure hotels, oficines i grans àrees d'aparcament. Mentrestant, la ciutat de Girona s'ha quedat amb un pam de nas i alguns pams de Parc Central en vista d'allò que ja era visible feia temps: que no hi hauria diners per al segon túnel —el del tren convencional— i que caldria mantenir el viaducte sine die, a menys que prosperi la idea de l'alcalde Puigdemont de fer un tercer carril dins del túnel ja construït. Això no estaria malament si no fos que pot crear un coll d'ampolla, perquè uns trens s'haurien d'esperar fins que hi passessin els que tenen més pressa (que són tots). Això, sense comptar amb les avaries a què Adif ens vol acostumar. A menys, és clar, que suculentos concessions a l'Ajuntament de Salt convencin aquest

darrer municipi a permetre la construcció d'una via a cel obert per als trens de mercaderies: de fet, tampoc no hi faria tanta nosa, al costat de l'autopista.

De moment, el tema dels transports està complicat, i embolica les bones intencions del Consistori gironí en la seva pretensió de regular el trànsit de vehicles: feina de Sísif, inútil ara com ara, pel desconeixement de com acabarà tot.

Emprenyats però mesells | El descontentament social es concreta, també a Girona, en forma de manifestacions de diversos col·lectius amb un leitmotiv comú: la ira contra el sistema bancari i financer, i contra els polítics en general. Estem assistint a la gestació, lenta però ferma, d'un moviment contestatari en busca de lideratge, fora del clos de la política «clàssica» o, si voleu, «moderada». Els mitjans de comunicació —els polítics, de moment, fan el sord— hauran d'estar molt atents a aquest posicionament de bona part de la societat. El problema és que cada dia hi ha menys mitjans no associats a grups de poder, i els periodistes viuen —també a Girona— un dels moments més baixos de la seva història quant a consideració professional i llocs de treball. La recent entrada de l'empresari Joaquim Vidal al *Punt Avui* pot significar la salvació d'un mitjà al qual moltíssima gent ha dedicat temps, esforços i il·lusió, i que no mereixia acabar arrossegat pel tsunami que s'està endu-

>> El túnel de Bracons.

>> Girona des del pont de Pedra.

ent tants mitjans, sobretot d'esquerra. Allà on no hi ha cap tsunami ni sembla que n'hi hagi d'haver durant temps és al Ter, que tot i les pluges abundants de la tardor torna a ser el riu crònicament esquistat per culpa de la perpètua hidrorràgia cap a can Fanga. Ara que estem en temps de flors, és trist constatar que el pressupost d'aquesta gran celebració gironina sigui similar al de la neteja de les pintades... només al Barri Vell! Ja va sent hora que les nostres autoritats plantin cara a aquestes situacions, l'escassa o nul·la reacció a les quals fa que, si els catalans som bons candidats a mesells, els gironins en siguem ja catedràtics.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Escola nova | Tret de les escoles bressol, l'educació del Pla de l'Estany és tasca, essencialment, de l'escola pública: són dotze escoles de primària, quatre de les quals són a Banyoles, i tres instituts, davant d'una única concertada, que ofereix, amb prou qualitat, fins a quart d'ESO. La comarca és una de les que té una proporció més alta —per no dir la que té una proporció més alta— d'alumnat de família estrangera; se-

gons les dades del padró de 2010, un 41,98 % de l'alumnat que començarà a P3 té nacionalitat estrangera (arriba a un 46,76 % si parlem de família estrangera). Aquestes dades són les que justifiquen la creació d'una nova escola de primària a Banyoles. De fet, és l'única de nova creació a les comarques gironines, com va reconèixer el director dels Serveis Territorials d'Ensenyament. Estarà situada en barracons al barri de la Farga, en un espai en part ocupat per les fires d'atraccions de Sant Martíria a l'encreuament del carrer Concòrdia de les Aigües de l'Estany amb el carrer Bassa del Cànem. Tindrà dues línies. La necessitat d'una nova escola de primària és evident: des de fa vuit anys (vuit!!!) les altres quatre escoles es van repartint una línia amb la consegüent massificació que això suposa. Una mostra més de la poca previsió de l'Administració educativa. El meu nebot, però, no hi està d'acord: «No, *uncle*, no. No hi ha manca de previsió, sinó tot el contrari: ara fan l'escola en barracons i emplen a vessar els instituts; quan els instituts rebentín les costures, desmuntaran l'escola —per això la fan en barracons!!— i en faran un institut». Em sembla que s'equivoca de mig a mig: d'aquí a poc rebentaran costures escoles i instituts, i no pel professorat —cada vegada n'hi ha menys— sinó pel volum d'alumnat. S'hi aplica la dita del president Mas: més amb menys; i si es manté la qualitat no es deu, precisament, a l'Administració.

Bloc d'ensenyament | El desembre del 2008 l'Ajuntament de Banyoles va inaugurar el Bloc d'Educació, i des de llavors s'han produït unes quasi cinc entrades informatives per mes. Curiosament, la pàgina proposa enllaços amb 16 pàgines web o blocs d'escoles o AMIPES. Comentari del meu nebot: «Sí, no hem escarmentat fins ara que ens dedicàvem a la bombolla del rajol, i ara que ha esclatat ens passem a la bombolla del bloc».

Aliens | Continuant amb la seva excel·lent tasca educativa, el Museu Darder ha organitzat l'exposició *Aliens! La invasió de les espècies exòtiques*, activitat emmarcada dins el Projecte Estany, un Projecte Life de la Unió Europea desenvolupat pel Consorci de l'Estany. Durant cinc mesos l'exposició ha intentat ajudar a respondre preguntes com: què són les espècies exòtiques invasores? Quins problemes provoquen a la biodiversitat autòctona? Quines espècies invasores hi ha a l'estany de Banyoles? I mentre es fa aquesta exposició, dos veïns de la comarca han trobat una nova espècie exòtica i invasora: una xinxa d'uns dos centímetres de llarg, originària d'Amèrica del Nord. El 19 de desembre de 2011 es va identificar l'espècie a la Mota, Palol de Revardit; i el 9 de gener de 2012 uns veïns de Caselles d'Avall, Porqueres, en varen trobar uns exemplars a casa seva i els varen dur al Museu Darder. De moment, no estan empadronats.

>> Logo de l'Escola Nova de primària de Banyoles

>> La nova escola estarà situada al barri de la Farga de Banyoles.

>> Cartell de l'exposició Aliens! al Museu Darder.

